

Speelse Stad 1 van Jonghollandia

De vijf spelers presenteren een lichtvoetig en speels stuk dat ze *STAD 1* noemen. Zelf wonen ze in steden als Antwerpen en Amsterdam, Den Haag of Rotterdam; geen wonder dat de charmes en nadelen van hun eigen grote stad in tekst en spel terecht zijn gekomen.

Hoewel inmiddels meer dan twintig wereldsteden meer dan acht miljoen inwoners tellen, is *STAD 1* geen aanklacht tegen de verstikkende gevolgen van urbanisering. Op een nagenoeg lege speelvloer, met slechts een paar monitoren en stoelen, vertellen de spelers elk een verhaal over de stad.

Onderwerpen als parkeergarages, het plezier en de terreur van funshoppen, kunstwerken in de stad, Japanners die in Amsterdam kersvers uit het vliegtuig 's morgens om negen uur al naar het Van Gogh Museum draven, passeren de revue.

Het spel is achteloos en onnadrukkelijk, heel anders dan de zwaardere huisstijl van oud-Hollandia. De kern van de verhalen vormt de onechtheid van het stadsleven. Winkelende huisvrouwen voelen zich het meest thuis in een entourage van plastic planten. Voor mensen die thuis werken en dus de files missen, is er een file-simulator bedacht.

Zeuren over de stad werkt niet. Een licht-ironische vorm daarentegen wel. Het is duidelijk: de acteurs zijn stedelingen en de toeschouwers bij de première in Eindhoven zijn dat ook. Als het aan zaal en spelers ligt, neemt de urbanisatie met alle fascinerende grilligheden en gektes reusachtig toe. Die slotsom stemt uiteindelijk ook weer somber. Zo is *STAD 1* een liefelijke voorstelling over een dreigend onderwerp.

NRC HANDELSBLAD_Kester Freriks, 8 maart 2004